

“*বেহদৰ বৈৰাগ্যবৃত্তিৰে সিদ্ধি প্ৰাপ্তি*”

আজি বিশ্বৰ ৰচয়িতাই নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ ৰচনাক বা ৰচনাৰ পূৰ্বজ আত্মাসকলক চাই আছেইক। চতুৰ্দ্দিশৰ পূৰ্বজ পূজ্য আত্মাসকল বাপদাদাৰ সন্মুখত আছে। পূৰ্বজ আত্মাসকলৰ আধাৰত বিশ্বৰ সকলো আত্মাৰ শান্তি আৰু শক্তি প্ৰাপ্ত হৈ আছে আৰু হৈ থাকিব। অনেক আত্মাই পূৰ্বজ পূজ্য আত্মাসকলক শান্তি দিয়া, শক্তি দিয়া বুলি স্মৰণ কৰি আছে। এনে সময়ত শান্তি দাতা আত্মাসকল মাষ্টৰ শান্তিৰ সাগৰ, মাষ্টৰ শান্তিৰ সূৰ্যই নিজৰ শান্তিৰ কিৰণ, শান্তিৰ লহৰ দাতাৰ সন্তান দাতা হৈ সকলোকে দি আছে! সেই বিশেষ সেৱা কৰাৰ অভ্যাসী হ’লা নে অন্য ভিন্ন-ভিন্ন প্ৰকাৰৰ সেৱাত ইমান ব্যস্ত হৈ আছে যে এই বিশেষ সেৱাৰ বাবে আহৰি আৰু অভ্যাস ক’ম হয়? যেনেকুৱা সময় তেনেকুৱা সেৱাৰ স্বৰূপ ধাৰণ কৰিব পাৰানে? যদি কাৰোবাৰ পানীৰ পিয়াহ লাগে আৰু তোমলোকে বঢ়িয়া ভোজন দি দিয়া তেন্তে তেওঁ সন্তুষ্ট হ’বনে? সেইদৰে বৰ্তমান সময়ত শান্তি আৰু শক্তিৰ আৱশ্যকতা আছে। মনৰ শান্তিৰ দ্বাৰা আত্মাসকলক মনৰ শান্তি অনুভৱ কৰাব পাৰা। বাণীৰ দ্বাৰা কানলৈকে আৱাজ পঠাব পাৰা। কিন্তু বাণীৰ লগতে মনৰ শক্তিৰ দ্বাৰা মনলৈকে পঠাব পাৰা। মনৰ আৱাজ মনলৈকে গৈ পায়। কেৱল মুখৰ আৱাজ কান আৰু মুখতে সীমাবদ্ধ হৈ যায়। কেৱল বাণীৰে বৰ্ণন শক্তি আৰু মনেৰে মনন শক্তি, মগন স্বৰূপৰ শক্তি দুয়োটাৰে প্ৰাপ্তি হয়। তেওঁলোক শুনোতা আৰু তেওঁলোক স্বৰূপ হওঁতা হৈ যায়, দুয়োৰে মাজত পাৰ্থক্য আহি যায়, সেয়েহে সদায় বাণী আৰু মন দুয়োটা যাতে একেলগে সেৱাত থাকে।

বৰ্তমান সময়ত বিশেষ ভাৱতবাসীৰ কি অৱস্থা দেখিলে? এতিয়া শ্মশানী বৈৰাগ্য বৃত্তিত আছে। এনে শ্মশানী বৈৰাগ্যৰ বৃত্তিৰসকলক বেহদৰ বৈৰাগ্য বৃত্তি ধাৰণ কৰাবৰ বাবে স্বয়ং বেহদৰ বৈৰাগ্য বৃত্তিৰ হোৱা। নিজক নিজে পৰীক্ষা কৰা-কেতিয়াবা ৰাগ কেতিয়াবা বৈৰাগ্য দুয়োটাতে চলা নে সদায় বেহদৰ বৈৰাগী হৈছে? বেহদৰ বৈৰাগী অৰ্থাৎ দেহৰূপী ঘৰৰ পৰাও অঘৰী। দেহো পিতাৰ মোৰ নহয়, ইমান দেহ ভাৱৰ পৰা নিলগত। বেহদৰ বৈৰাগী কেতিয়াও সংস্কাৰ, স্বভাৱ, সাধন একোৰেই বশীভূত নহ’ব। অনাসক্ত হৈ, মালিক হৈ সাধনৰ দ্বাৰা সিদ্ধি স্বৰূপ হ’ব। সাধনক বিধি বনাব। বিধিৰ দ্বাৰা স্ব উল্লিখিত বৃদ্ধিৰ সিদ্ধি প্ৰাপ্ত কৰিব। সেৱাৰে বৃদ্ধিৰ সিদ্ধি প্ৰাপ্ত কৰিব। নিমিত্ত আধাৰ হ’ব কিন্তু অধীন নহ’ব। আধাৰৰ অধীন হোৱা অৰ্থাৎ বশীভূত হোৱা। বশীভূত শব্দৰ অৰ্থই হ’ল, যিদৰে ভূত আত্মাই পৰবশ আৰু অশান্ত কৰে, এইদৰে কোনো সাধন বা সংস্কাৰ বা স্বভাৱ বা সম্পৰ্কৰ বশীভূত হৈ গ’লে ভূতৰ সমান অশান্ত আৰু পৰবশ হৈ যায়। বেহদৰ বৈৰাগী, সদায় কৰাৱনহাৰে কৰোৱাই আছে, এইটো মস্তিত ৰমতা (নিমগ্ন) যোগীতকৈও ওপৰত উৰন্ত যোগী হ’ব। যিদৰে হদৰ বৈৰাগীক হঠযোগৰ বিধিৰে ধৰণী, অগ্নি, পানী সকলোতকৈ উচ্চ আসনধাৰী দেখুৱায়। তেওঁলোকক যোগৰ সিদ্ধি স্বৰূপ বুলি মানে। সেয়া হ’ল অল্পকালৰ হঠযোগৰ বিধিৰ সিদ্ধি। এইদৰে বেহদৰ বৈৰাগ্য বৃত্তিৰসকলে এই বিধিৰ দ্বাৰা দেহভাৱৰ ধৰণীৰ পৰা ওপৰত মায়াৰ ভিন্ন-ভিন্ন বিকাৰৰ অগ্নিৰ পৰা ওপৰত, ভিন্ন-ভিন্ন প্ৰকাৰৰ সাধনৰ দ্বাৰা সংগৰ প্ৰভাৱত অহাৰ পৰা উপৰাম (অনাসক্ত) হৈ যায়। যিদৰে পানীৰ টোৱে নিজৰ কৰি লয়, নিজৰ ফালে টানি লয়। সেইদৰে যিকোনো প্ৰকাৰৰ অল্পকালৰ টোৱে যাতে নিজৰ ফালে আকৰ্ষিত নকৰে। এনেকৈ পানীৰ টোৱ পৰাও ওপৰত ইয়াকে কোৱা হয় উৰন্ত যোগী। এই সকলো সিদ্ধি বেহদৰ বৈৰাগ্যৰ বিধিৰে প্ৰাপ্ত হয়।

বেহদৰ বৈৰাগী অৰ্থাৎ প্ৰতিটো সংকল্প, বাণী আৰু সেৱাত বেহদৰ বৃত্তি, স্মৃতি, ভাৱনা আৰু কামনা থকা। প্ৰতিটো সংকল্প বেহদৰ সেৱাৰ প্ৰতি সমৰ্পিত হওক। প্ৰতিটো শব্দত (বাণীত) নিস্বার্থ ভাৱনা হওঁক। প্ৰতিটো কৰ্মত কৰাৱনহাৰে কৰাই আছে - এইটো প্ৰকল্পন সকলোৰে অনুভৱ হওঁক, ইয়াকে কোৱা হয় বেহদৰ বৈৰাগী। বেহদৰ বৈৰাগী অৰ্থাৎ “নিজৰ ভাৱ” নোহোৱা হওঁক। “বাবা-ভাৱ” আহি যাওক। যি নিৰন্তৰ জপ কৰে, এইদৰে নিৰন্তৰ স্মৃতি স্বৰূপ হওঁক। প্ৰতিটো সংকল্পত, প্ৰতিটো শ্বাসত বেহদ আৰু বাবা সমাহিত হৈ থাকক। গতিকে হদৰ বৈৰাগী, শ্মশানী বৈৰাগী আত্মাসকলক বৰ্তমান সময়ত শান্তি আৰু শক্তি দাতা হৈ বেহদৰ বৈৰাগী কৰি তোলা।

তেন্তে বৰ্তমান সময় প্ৰমাণ সন্তানসকলৰ ৰিজাল্ট কি দেখা গ’ল- এই টি.ভি. বাপদাদাই চালে আৰু সন্তানসকলে ইন্দিৰা গান্ধীৰ টি.ভি. চালে। সময়ত চালে, জ্ঞানৰ বাবে চালে, সম্বাদৰ বাবে চালে ইয়াত কোনো আপত্তি নাই। কিন্তু কি হ’ল, কি হ’ব, এইটো ৰূপেৰে নাচাবা। জ্ঞানী হৈ প্ৰতিটো দৃশ্য কল্পৰ আগৰ স্মৃতিৰে চোৱা। গতিকে বাপদাদাই সন্তানসকলৰ কি

দেখিলে। সন্তানসকলৰ দৃশ্যও ৰমণীয় আছিল। তিনি প্ৰকাৰৰ ৰিজাল্ট দেখিলে।

1-প্ৰথমটো আছিল- চলি গৈ থাকোতে অমনোযোগীতাৰ নিদ্ৰাত শুই থকা আত্মাসকল। যিদৰে জোৰকৈ আৰাজ হ'লে বা কোনোবাই লৰাই দিলে শুই থাকোতাজন জাগি উঠে। কিন্তু কি হ'ল! এইটো সংকল্পৰে অলপ সময় জাগত হৈ থাকিল আকৌ লাহে লাহে সেই একেই অমনোযোগীতাৰ নিদ্ৰা। এয়াতো হয়ই, এই চাদৰ লৈ শুই গ'ল। এয়াতো ৰিহাৰ্চল (আখৰা), ফাইনেল আগলৈ হ'ব। ইয়াৰে আৰু মুখলৈকে চাদৰ লৈ ল'লে।

2-দ্বিতীয়টো আছিল- আলস্যৰ নিদ্ৰাত শুই থকাসকল। এয়াতো সকলো হ'বলগীয়াই আছিল, সেয়াই হ'ল। পুৰুষাৰ্থতো কৰিয়েই আছোঁ আৰু আগলৈও কৰিয়েই ল'ম। সংগমযুগততো পুৰুষাৰ্থ কৰিবই লাগিব। অলপ কৰিলো, অলপ আগলৈ কৰি ল'ম। জাগি উঠি আনক থাকি চাই থাকে। যিদৰে চাদৰৰ পৰা মুখ উলিয়াই ইজনে সিজনক চাই নহয় যে কোন কোন শুই আছে। যিসকল প্ৰখ্যাত তেওঁলোকো ইমানেই বেগেৰে চলি আছে, আমিও চলি আছোঁ। এইদৰে আনৰ দুৰ্বলতা দেখি ফল' ফাদাৰৰ সলনি চিচটাৰ্ট আৰু ব্ৰাদাৰ্চক ফল' (ব্ৰাভু আৰু ভগ্নীসকলক অনুকৰণ) কৰি লয় আৰু তেওঁলোকৰো দুৰ্বলতা সমূহক অনুকৰণ কৰে। এনকুৱা সংকল্প কৰোতা আলস্যৰ নিদ্ৰাত শুই থাকোতাসকল তেওঁলোকো নিশ্চয় জাগক। উৎসাহ উদ্দীপনাৰ আধাৰত আলস্যৰ নিদ্ৰাক বহুতে ত্যাগো কৰিলে। স্ব-উন্নতি আৰু সেৱাৰ উন্নতিত খোজো আগবঢ়ালে। পৰিস্থিতিয়ে অস্থিৰ কৰিলে আৰু আগবাঢ়িল। কিন্তু আলস্যৰ সংস্কাৰে তথাপিও মাজে মাজে নিজৰ ফালে টানি থাকে। তথাপিও পৰিস্থিতিয়ে অস্থিৰ কৰিলে, আগবঢ়ালে।

3-তৃতীয়টো আছিল- অস্থিৰতাক দেখিও অচল হৈ থাকোতাসকল। সেৱাৰ শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পত সেৱাৰ ভিন্ন-ভিন্ন প্লেণৰ (পৰিকল্পনাৰ) বিষয়ে ভবা আৰু কৰা। সমগ্ৰ বিশ্বক শান্তি আৰু শক্তিৰ সাহায্য দিওঁতা, সাহস ৰাখোতা। আনকো সাহস দিওঁতা। এনকুৱা সন্তানো দেখিলে। কিন্তু শ্মশানী উৎসাহ উদ্দীপনা বা শ্মশানী তীব্ৰ পুৰুষাৰ্থ বা দুৰ্বলতাসমূহৰ পৰা বৈৰাগ্য বৃত্তি, এইটো লহৰত নচলিব। সদায় পৰিস্থিতিক স্ব-স্থিতিৰ শক্তিৰে পৰিৱৰ্তন কৰোতা, বিশ্ব পৰিৱৰ্তকৰ স্মৃতিত থাকিব। পৰিস্থিতিয়ে স্থিতিক আগবঢ়াব অথবা বায়ুমণ্ডলে মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমানক চলাব। মনুষ্য আত্মাৰ শ্মশানী বৈৰাগ্যই, অল্পকালৰ বাবে বেহদৰ বৈৰাগী কৰি তুলিব এয়া পূৰ্বজ আত্মাসকলৰ কৰ্ম নহয়। সময় ৰচনাই, মাষ্টৰ ৰচয়িতাক আগবঢ়াব - এয়া হৈছে মাষ্টৰ ৰচয়িতাৰ দুৰ্বলতা। তোমালোকৰ শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পই সময়ক পৰিৱৰ্তন কৰিব। সময় তোমালোক বিশ্ব পৰিৱৰ্তক আত্মাসকলৰ সহযোগী হয়। বুজিলা। সময়ক চাই, সময়ে লৰালে আগবঢ়োতা নহয়। কিন্তু স্বয়ং আগবাঢ়ি সময়ক সমীপলৈ আনা। প্ৰশ্নও বহুতৰ উদয় হ'ল যে এতিয়া কি হ'ব? কিন্তু প্ৰশ্নক ফুলষ্টপৰ ৰূপত পৰিৱৰ্তন কৰা অৰ্থাৎ নিজক সকলো বিষয়ত ফুল (পৰিপূৰ্ণ) কৰা। এয়া হ'ল ফুলষ্টপ। এনে সময়ত কি হ'ব? এইটো প্ৰশ্ন কৰিব নালাগে কিন্তু কি কৰিব লাগিব, এনে সময়ত মোৰ কৰ্তব্য কি, এইটো সেৱাত লাগি যোৱা। যিদৰে অগ্নি নিৰ্বাপকসকলে অগ্নি নিৰ্বাপনত লাগি গ'ল। প্ৰশ্ন নকৰিলে যে এয়া কি হ'ল। নিজৰ সেৱাত লাগি গ'ল নহয় জানো। এইদৰে আত্মিক সেৱাধাৰীৰ কৰ্তব্য হ'ল নিজৰ আত্মিক সেৱাত লাগি যোৱা। জগতৰ লোকসকলৰো অনাসক্ত উপৰাম স্থিতিৰ অনুভৱ হওঁক। বুজিলা। তথাপিও সময় অনুসৰি আহিতো পালাহি নহয় জানো। পৰিস্থিতি যিয়েই নহওক কিন্তু ড্ৰামাই আকৌ মিলন মেলা পালন কৰিলে আৰু বেছিহে ভাগ্যৱান হৈ গ'লা যে আহিতো পালা। আনন্দিত হৈ আছা নহয় যে আমাৰ ভাগ্য আহি উপস্থিত হ'লো। ভাল আহিলা। মধুবনৰ শোভা হৈছে তোমালোক সন্তানসকল। মধুবনৰ শৃংগাৰ মধুবনত উপস্থিত হ'ল। কেৱল মধুবনৰ বাবা নহয়, মধুবনৰ সন্তানো হয়। অচ্ছা-

চতুৰ্দ্দিশৰ সংকল্পৰ দ্বাৰা, স্নেহৰ দ্বাৰা, আকাৰী ৰূপৰ দ্বাৰা আহি উপস্থিত হোৱা সকলো সন্তানক বাপদাদাই সদায় অচল হোৱা, সদায় বেহদৰ বৈৰাগী, সদায় উৰন্ত যোগী হোৱাৰ সম্পত্তি আৰু বৰদান দি আছে। সদায় নিৰন্তৰ স্মৃতি স্বৰূপ, অমনোযোগীতা আৰু আলস্যৰ নিদ্ৰাজীং, সদায় বেহদৰ স্মৃতি স্বৰূপ এনকুৱা পূৰ্বজ আৰু পূজ্য আত্মাসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

দাদীজীতখাজগদীশভাইয়েবিদেশযাত্ৰাসংবাদশুনালেআৰুস্নেহপূৰ্ণস্মৰণকৰিলে

সকলোকে সংবাদ দি অনুভৱ কৰালা। স্নেহ আৰু সম্বন্ধ বঢ়ালা। এতিয়া অধিকাৰ ল'বৰ বাবে আঙুৱাই আহিব। প্ৰতিটো খোজত অনেক আত্মাৰ কল্যাণৰ পাৰ্ট (ভূমিকা) নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। এই নিৰ্ধাৰিত ভূমিকাৰে সকলোকে উৎসাহ উদ্দীপনা জগালা। বহুত ভাল সেৱা আৰু স্নেহৰ ভূমিকা পালন কৰিলা। বাপদাদা কৰাৱনহাৰো হয় আৰু সাক্ষী হৈ প্ৰত্যক্ষ কৰোঁতাও হয়। কৰালেও আৰু প্ৰত্যক্ষও কৰিলে। সন্তানসকলৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা আৰু সাহসৰ কাৰণে বাপদাদাৰ গৌৰৱ হয়।

আগলৈও আৰু আৰাজ তীৰ হ'ব। এনেকুৱা তীৰ আৰাজ হ'ব যে সকলো কুস্ককৰণে চকু মেলি চাব যে এয়া কি হ'ল। বহুতৰ ভাগ্য পৰিৱৰ্তন হ'ব। ধৰনী প্ৰস্তুত কৰি আহিলা, বীজ সিঁচি আহিলা। এতিয়া সোনকালে বীজৰ ফলো ওলাব। প্ৰত্যক্ষতাৰ ফল ওলাবৰে হ'ল। সময় কাষ চাপি আহি আছে। এতিয়াতো তোমালোক গ'লা কিন্তু যি সেৱা কৰি আহিলা সেই সেৱাৰ ফলস্বৰূপে তেওঁলোক স্বয়ং দৌৰি আহিব। এনেকুৱা অনুভৱ কৰিব যিদৰে চুপ্তকে দূৰৈৰ পৰা টানে। এনেকৈ কোনোবাই টানি আছে। যিদৰে আদিতৈ অনেক আত্মাৰ এই আত্মিক আকৰ্ষণ অনুভৱ হৈছিল যে কোনোবাই টানি আছে, ক'লে যাওঁ। এনেকৈ এওঁলোকো আকৰ্ষিত হৈ আহিব। এনেকুৱা অনুভৱ কৰিছা নহয় যে আত্মিক আকৰ্ষণ বাঢ়ি গৈ আছে। বাঢ়ি-বাঢ়ি আকৰ্ষিত হোৱাসকল উৰি আহি উপস্থিত হ'ব, সেই দৃশ্যও এতিয়া হ'বলগীয়াই আছে। এতিয়া এয়াই বাকী আছে। সংবাদ বাহক যায় কিন্তু তেওঁলোক স্বয়ং সত্য তীৰ্থত উপস্থিত হ'ব, এয়া হ'ল অন্তিম দৃশ্য। ইয়াৰ বাবে এতিয়া ধৰনী প্ৰস্তুত হৈ গ'ল, বীজো পৰিল, এতিয়া ফল ওলাওঁ ওলাওঁ। অচ্ছা- দুয়োফালে গ'লা। বাপদাদাৰ ওচৰত সকলোৰে সাহস, উৎসাহ-উদ্দীপনা আহি পায়। গৰিষ্ঠসংখ্যকে সেৱাৰ উৎসাহ- উদ্দীপনা থকাৰ বাবে মায়াজীং হোৱাৰ ক্ষেত্ৰতো সহজে আগবাঢ়ি গৈ আছে। আহৰি থাকিলে ময়াৰ আক্ৰমণো হয় কিন্তু ব্যস্ত হৈ থাকে অন্তৰেৰে, কৰ্তব্যৰ পৰা নহয়। যিয়ে অন্তৰেৰে সেৱাত ব্যস্ত হৈ থাকে, তেওঁ সহজেই মায়াজীং হৈ যায়। গতিকে বাপদাদাই সন্তানসকলৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা দেখি সুখী হৈছে। তাত সাধনো সহজ হয় আৰু এওঁলোকৰ প্ৰাপ্তিও হৈ যায়। লক্ষ্য আছে, পৰিশ্ৰম আছে আৰু সাধনো সহজে প্ৰাপ্ত হয়, তিনিওটি কথাৰ কাৰণে ভাল দৌৰত আগত নম্বৰ লৈ আছা। ভাল হয়। কিন্তু দেশতো কোনো কম নহয়। সকলোৰে নিজৰ নিজৰ উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ আধাৰত আগবাঢ়ি গৈ আছে। নামতো দেশৰ পৰাই ওলায়। বিদেশীৰ সফলতাও দেশৰ পৰাই ওলাব। এইটো ভাল স্মৃতি তেওঁলোকৰ থাকে আৰু নিজৰ কৰ্তব্য বুলি ভাবে যে আমি নাম উজ্বল কৰিব লাগিব। বিদেশৰ আৱাজেৰে ভাৰতক জগাব লাগিব। এইটো দৃঢ় লক্ষ্য আছে আৰু পালনো কৰি আছে। তৈয়াৰ কৰি আছে কিন্তু এতিয়া বিদেশলৈকে আৰাজ আছে। বিদেশৰ দেশৰলৈকে আহিল, সেয়া উৰি উৰি আহি আছে। এতিয়া উৰি আছে। এতিয়া আৰাজে যাত্ৰা কৰি আছে। উৰি-উৰি ইয়াত উপস্থিত হৈ যাব। এতিয়া বিদেশত ভালকৈ বিস্তাৰ হৈ আছে কিন্তু বিদেশৰ দেশলৈ আহিব, এয়াও হ'বলগীয়া আছে। অচ্ছা-যিয়েই ভূমিকা পালন কৰিলা, ভাল কৰিলা। সদায় আগবাঢ়ি যোৱাৰ সহযোগ আৰু বৰদান আছে। প্ৰত্যেক আত্মাৰ নিজৰ-নিজৰ ভূমিকা আছে। যিমান অনুভৱী হৈ যোৱা সিমানই আৰু অনুভৱৰ আধাৰত আগবাঢ়ি গৈ থাকিব। কৰাৱনহাৰে যি যাৰ দ্বাৰা কৰোৱাইছে সেয়া ড্ৰামানুসৰি ভালতকৈ ভাল কৰোৱাইছে। নিমিত্ত ভাৱে সেৱা কৰাই লয়। গতিকে সেৱা কৰালে, নিমিত্ত হ'লা, জমা হ'ল আৰু আগলৈও জমা হৈ থাকিব। অচ্ছা

পাৰ্টিৰসৈতে:- সদায় মিলন মেলাত থাকোতা হোৱা নহয়? এই মিলন মেলাই অবিনাশী মিলন মেলাৰ অনুভৱ কৰাই দিয়ে। য'তেই নাথাকা কিয় কিন্তু মেলাত থাকা। মেলাৰ পৰা দূৰ নোহোৱা। মেলা অৰ্থাৎ মিলন। সদায় মিলন মেলা আছেই। তেন্তে এনেকুৱা ভাগ্যৱান কোন হ'ব যি সদায় মেলাত থাকে। এনেয়েতো মেলা লাগে আৰু শেষ হৈ যায় কিন্তু সদায় মেলাত কোনো নাথাকে। তোমালোক ভাগ্যৱান আত্মাসকল সদায় মেলাত থাকা। সদায় মিলন মেলা। মেলাত কি হয়? মিলন উদযাপন কৰা আৰু দোলা। দোলাও নহয় জানো! গতিকে সদায় প্ৰাপ্তিৰ দোলনাত দুৰি থাকোতা। এখন দোলনা নহয় অনেক প্ৰাপ্তিৰ অনেক দোলনা আছে। কেতিয়াবা কোনোবাখন দোলনা, কেতিয়াবা আন কোনোবাখন দোলনাত। কিন্তু আছা মেলাতেই। এনে দোলনা আছে যি সদায় সুখ আৰু সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ অনুভৱ কৰাওঁতা হয়। এনে কোটিৰ মাজত কোনোবা ভাগ্যৱান আত্মা হোৱা। আগতে মহিমা শুনিছিলো, এতিয়া মহান হৈ গ'লা। অচ্ছা।

বৰদান: শান্তিৰশক্তিৰদ্বাৰাঅসম্ভৱকসম্ভৱকৰোতাসহজযোগীভৱ
শান্তিৰ শক্তি হৈছে সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ শক্তি। শান্তিৰ শক্তিৰ পৰাই অন্য সকলো শক্তি ওলায়। চাইলচৰ (বিজ্ঞানৰ) শক্তিৰো যি প্ৰভাৱ আছে সেই চাইলচা চাইলেন্সৰ (শান্তিৰ) পৰাই ওলাইছে। গতিকে শান্তিৰ শক্তিৰে যি বিচৰা সেয়াই কৰিব পাৰা। অসম্ভৱকো সম্ভৱ কৰিব পাৰা। যাক জগতৰ লোকে অসম্ভৱ বুলি কয় সেয়া তোমালোকৰ কাৰণে সম্ভৱ হয় আৰু সম্ভৱ হোৱাৰ বাবে সহজ হয়। শান্তিৰ শক্তিক ধাৰণ কৰি সহজযোগী হোৱা।

স্লোগান: বাণীৰদ্বাৰাসকলোকেসুখআৰুশান্তিদিয়াতেতিয়াগায়নৰযোগ্যহ'বা।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!